

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 września 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Magdalena Kimel
Protokolant:	Korneliusz Jakimowicz

po rozpoznaniu w dniu 14 września 2016 r. w Gliwicach

sprawy Z. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania Z. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 8 marca 2016 r. **nr** (...)

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu Z. K. prawo do emerytury począwszy od dnia 1 grudnia 2015 r.;
- zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. na rzecz ubezpieczonego kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

(-) SSR del. Magdalena Kimel

Sygn. akt VIII U 532/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 08.03.2016 roku, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z., odmówił ubezpieczonemu Z. K. prawa do emerytury. W uzasadnieniu podał, że ubezpieczony nie wykazał na dzień 31.12.1998 roku 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

W odwołaniu ubezpieczony domagał się zmiany zaskarżonej decyzji i przyznania prawa do emerytury. Ubezpieczony podniósł, że wykonywał prace operatora maszyn drukujących.

W odpowiedzi na odwołanie, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z., wniósł o oddalenie odwołania, podnosząc że ubezpieczony nie wykazał 15 letniego okresu pracy w warunkach szczególnych, nie przedłożył świadectw wykonywania pracy w warunkach szczególnych. Organ rentowy wskazał, że z uwagi na ograniczenia dowodowe

wynikające z treści przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983 r, brak jest podstaw do uwzględnienia zeznań świadków jako dowodu pracy w warunkach szczególnych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Z. K. urodził się (...), nie przystąpił do OFE, do 31 grudnia 1998 roku udowodnił ponad 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych.

Ubezpieczony w okresie:

- od dnia 01 września 1970 r do 20 grudnia 1985 r zatrudniony był w Drukarni (...) w B. (przekształconej w Zakłady (...) w K.) na stanowisku maszynisty maszyn typograficznych,

- od dnia 10 marca 1988 r do dnia 27 września 1988 r zatrudniony był w Prasowych Zakładach (...) - Ruch w K. na stanowisku robotnika w dziale stereotypii,

- od dnia 14 lutego 1989 r do 28 lutego 1994 r w Zakładach (...) w K. na stanowisku maszynisty offsetowego,

- od dnia 01 marca 1994 r do dnia 31 stycznia 1996 r w Drukarni (...) zo,.o. w B., na stanowisku maszynisty offsetowego,

- od dnia 30 kwietnia 1996 r do 10 października 2007 r w Zakładach (...) w P. na stanowisku maszynisty offsetowego.

/dowód: akta osobowe ubezpieczonego/

Ubezpieczony uczęszczał do Zawodowej Szkoły Doksztalczącej w K.. Dnia 20 października 1973 r uzyskał tytuł wykwalifikowanego maszynisty typograficznego na maszynach arkuszowych. /dowód: świadectwo k 3/

W okresie od dnia 09 października 1974 r do 06 października 1976 r ubezpieczony odbywał zasadniczą służbę wojskową.

W okresie zatrudnienia w Drukarni (...) w B., która przekształciła się w Zakłady (...) w K. ubezpieczony wykonywał prace maszynisty maszyn typograficznych a później offsetowych. W okresie w którym uczęszczał do (...) Szkoły Zawodowej odbywał praktyki w Zakładzie. Pracował wtedy pod nadzorem swojego opiekuna. Pracował 3 dni w tygodniu. Po zakończeniu szkoły i po zdobyciu tytułu wykwalifikowanego maszynisty typograficznego od dnia 20 października 1973 r , ubezpieczony stale i pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace polegające na obsłudze maszyn: zestawiał formy, przygotowywał maszynę do druku, zakładał obciąż, wkładał farbę do kałamarza, regulował maszynę i drukował. Po zakończeniu druku rozbierał formę, mył ja i wiązał w poszczególne kolumny, które wkładał do metalowych regałów, które następnie dostarczał do zecerni. Ubezpieczony wykonywał wszystkie prace związane z przygotowaniem maszyny do druku i drukowaniem. Ubezpieczony z reguły obsługiwał dwie maszyny w ciągu zmiany. Nie było różnicy pomiędzy obsługą maszyn typograficznych a offsetowych. Maszyny offsetowe posługują się inną technologią druku. Forma drukowa w maszynach typograficznych wykonywana była z ołowiu, a elementy dodatkowe z polimeru lub cynku. Ubezpieczony stale każdego dnia w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace polegające na obsłudze maszyn typograficznych i offsetowych. Ubezpieczony narażony był na czynniki szkodliwe takie jak opary farby, ołowiu, rozpuszczalników, kwasów, pyłu papierowego.

W okresie zatrudnienia w Prasowych Zakładach (...) w K. ubezpieczony tylko w początkowym okresie zatrudnienia pracował jako pomocnik maszynisty rotacyjnej do drukowania, a później został przeniesiony do działu produkcji płyt służących do drukowania. Były to prace związane z przygotowaniem elementów służących do drukowania.

/dowód: zeznania świadków A. K. k 36, zeznania świadka A. Ż. k 38, zeznania świadka E. K. k 56, zeznania ubezpieczonego k 58/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu go wyżej powołane dowody. Zeznania świadków były logiczne, i wzajemnie się uzupełniały. Świadkowie spójnie opisali prace wykonywane przez ubezpieczonego w spornym okresie.

Wszyscy przesłuchani świadkowie pracowali razem z ubezpieczonym, a zatem posiadali szczegółową wiedzę na temat pracy powoda, jego zakresu obowiązków.

Sąd zważył, co następuje:

Zaskarżona decyzja jest nieprawidłowa.

Stosownie do treści art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U z 2009 r, nr 153, poz.1227) w powiązaniu z § 3 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U nr 8,poz 43 ze zm), ubezpieczony urodzony po dniu 31.12.1948 r, który wykonywał pracę w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury jeśli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn, udokumentował na dzień 31.12.1998 r okres zatrudnienia wynoszący łącznie z okresami składkowymi i nieskładkowymi 25 lat dla mężczyzn, w tym co najmniej 15 lat zatrudnienia przy pracach wymienionych w wykazie A- stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

W myśl ustępu 2 emerytura o której mowa w ust 1 przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu na dochodu budżetu państwa.

W zakresie określenia wieku emerytalnego, o którym mowa w art. 32 ust. 1 ww. ustawy, rodzajów prac lub stanowisk oraz warunków, na podstawie których ubezpieczonym przysługuje prawo do emerytury art. 32 ust. 4 odsyła do uregulowań Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz.43 ze zm.).

W myśl § 3 i 4 rozporządzenia, pracownik który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w załączonym do rozporządzenia wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
3. ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zgodnie z treścią § 2 ust. 1 i 2 ww. rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy pracy, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy.

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 16 czerwca 2009 r. w sprawie o sygn. akt I UK 20/09, wyraził pogląd, iż praca w warunkach szczególnych to praca, w której pracownik w sposób znaczny jest narażony na niekorzystne dla zdrowia czynniki, co wynika wprost z treści art. 32 ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Motyw przyświecający ustawodawcy w stworzeniu instytucji przewidzianej w art. 32 ww. ustawy opiera się na założeniu, że praca wykonywana w szczególnych warunkach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy przyczynia się do szybszego obniżenia wydolności organizmu, stąd też osoba wykonująca taką pracę ma prawo do emerytury wcześniej niż inni ubezpieczeni. Powyższy pogląd Sąd Najwyższy wyraził ponownie w wyroku z dnia 29 czerwca 2011 r. w sprawie o sygn. akt III UK 3/11.

Kwestia posiadania przez ubezpieczonego ponad 25 letniego okresu składkowego i nieskładkowego na dzień 31.12.1998 roku nie była sporna.

Okoliczność sporna w przedmiotowej sprawie dotyczyła posiadania przez ubezpieczonego wymaganego 15 letniego okresu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych. Organ rentowy nie zaliczył do pracy w warunkach szczególnych żadnego okresu zatrudnienia ubezpieczonego.

Zgodnie z orzeczeniem Sądu Najwyższego z dnia 21 września 1984 roku, sygn. akt III UZP 48/84, w świetle § 2 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r, zakład pracy wydaje zaświadczenie o zatrudnieniu w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wyłącznie na podstawie posiadanej dokumentacji, natomiast w sądowym postępowaniu odwoławczym możliwe jest ustalenie tych okresów także w oparciu o inne dowody. W postępowaniu przed sądami pracy i ubezpieczeń społecznych okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość mogą być udawdaniane wszelkimi dowodami przewidzianymi w kodeksie postępowania cywilnego, w tym również zeznaniami świadków i stron (także wyrok SN z dnia 2 lutego 1996 roku, II URN 3/95, OSNAP 1996/16/239).

Z zebranego materiału dowodowego wynika, że ubezpieczony na dzień 31.12.1998 roku posiada wymagany 15 letni okres pracy w warunkach szczególnych. Do okresu pracy w warunkach szczególnych należy zaliczyć okres:

- **20 października 1973 r** (tj od dnia zakończenia Zawodowej Szkoły Doksztalującej i zdobycia tytułu wykwalifikowanego maszynisty typograficznego, do dnia **20 grudnia 1985 r** tj okres zatrudnienia w Drukarni (...) w B. (przekształconej w Zakłady (...) w K.) na stanowisku maszynisty maszyn typograficznych, **(12 lat, 2 miesiące)**

-- od dnia **14 lutego 1989 r do 28 lutego 1994 r** tj okres zatrudnienia w Zakładach (...) w K. na stanowisku maszynisty offsetowego, **(5 lat i 14 dni)**

- od dnia **01 marca 1994 r do dnia 31 stycznia 1996 r** tj okres zatrudnienia w Drukarni (...). zo,.o. w B., **(1 rok i 10 miesięcy)**

- o dnia **30 kwietnia 1996 r do 31 grudnia 1998 r** tj okres zatrudnienia w Zakładach (...) w P. na stanowisku maszynisty offsetowego. **(2 lata i 8 miesięcy)**

Ubezpieczony zatem wykonywał prace wymienione w wykazie A, dział XI, poz. 4 (drukowanie i uszlachetnianie druków) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Ubezpieczony wymienionych okresach wykonywał wszystkie prace związane z obsługą maszyn typograficznych i offsetowych tj prace przy drukowaniu i uszlachetnianiu druków. Narażony był na czynniki szkodliwe takie jak opary farby, ołowiu, rozpuszczalników, kwasów, pyłu papierowego Wymienione prace Ubezpieczony wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Sąd nie zaliczył do pracy w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia Ubezpieczonego w Prasowych Zakładach (...) w K. od dnia 10 marca 1988 r do 27 września 1988 r, gdyż z zeznań ubezpieczonego wynika, że w tym okresie nie wykonywał prac przy drukowaniu, lecz prace związane z przygotowaniem elementów służących do drukowania w dziale produkcji płyt.

Mając na uwadze powyższe rozważania, odwołujący uzyskał wymagany 15 letni okres pracy w warunkach szczególnych. Pozostałe przesłanki prawa do emerytury nie były kwestionowane i zostały przez odwołującego spełnione.

Mając na uwadze powyższe, Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc, zmienił zaskarżoną decyzję.

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono w oparciu o art. 98 § 1 i 3 kpc. Wysokość kosztów zastępstwa procesowego ustalona została w oparciu § 9 ust 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U.2015.1800).

(-) SSR del Magdalena Kimel